

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Digte. - 1984

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114467908256/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

VI Digte til kongehuset

43.
 Jydlands Løck-Ønskende
 Fryde skrig/
 Offver
 Den Høybaarne Første oc Herre
HERTUG
CHRISTIAN
 Danmæckis oc Norgis
 Udvaalde *PRINTZ*
HERTUG til Slesvig/ Holsten/ Stormarn oc
 Dithmarsen/
GRAFVE
 Til Oldenborg oc Delnhenhorst/ sin
 Allernaadigste Herre/
 Der
 Hans Førstelige Naadis Hylding med Sædvaanlige
 Cæremonier glædeligen bleff holden
 i Viborg.
 Aarhus Aar/ 1655.

[1] HVad er det for en Larm oc Bang Mig nu for Øren kommer? Er icke det Trometers klang/ 4 Oc liud aff Kodeltrommer? De[] tøckis mig ocsaa jeg hør Kartower Heel' o[c] Halffve/ Hues groffve Skrald all Jorden rør/ 8 Oc giffver mangen Salve. Mon jeg skal tro den Kiæmpe-Strijd Er nu igien i vente/ Som for sig gick i fordum tid/ 12 Oc Torden-Pijlen endte. Ach nej/ den Larm en ende tog/ Olympus er nu stille.	Hvad mon det da skal være dog? 16 Mon nogen Krigsfolck drille? Den Land forderffver Mars jo nock Er løs i andre Lande/ Oc med sin Blod-begierlig Flock 20 Gjør mangen Blodig Pande: Huor mangen ædel Hector maa Der an/ oc slagen bliffver/ Huor mangen Jord-Gud hand ocsaa/ 24 Fordriffver oc Affliffver: Den gandske Verden der om veed (Disverre) nock at snakke. Dog Himmelen i ævighed 28 Wi Danske mænd maa tacke:

Bellona dragen er sin kaas/ Langt hen fra disse Stæder/ Oc Kriggens port er luct i Laas/ 32 Den ædle Fred oss glæder. Thi kand jeg ey begrunde nu Huad Bulder slig skal være/ O sinderijge Musa du 36 Mig derfor det skalt lære.	O disse tiders ære/ O Nordens Atlas tag dig an 68 Vor sag/ oc hielp at bære Din Dannemarckis byrde suar/ Som Himmelen allenne Din unge Ryg paa læssit har/ 72 Oc der til nu vil venne. Begynd at tæncke paa ved dig Huor høyt en Mact oc Velde/ Den vil i sin tid rundelig 76 Vdi dit Skjød udhelde. Bliff ved/ bliff ved o Første skøn J vel begynte Dyder/ Det dig omsider vist til Løn 80 Med mact oc Scepter pryder. Ansee den Konge-stads oc Pract/ Den riige gylden Krone Som giemmis dig/ ansee med act 84 Din' høye Fædres Throne Som de besadde mand fra mand/ Med Prijsligt Naffn oc ære/ Saa tidens rust oc alder kand 88 Ej dieris loff fortære.
Nej nej/ mand ej tør frøct sig For Mars den Jærnebidder/ Det er en glader frydeskrig 40 Som hør is disse tjeder/ Oc kommer aff den Lyst oc Ro Der Cimberland opfylder/ J det hun giffver ud sin tro/ 44 Oc sin Lands-Engel Hylder. Hun kaarer sig i dag en PRJNTZ/ Huis høiyhed hun vil neje/ Med huilcken hun oc er tilsinds/ 48 At vollve Liff oc eje. Den høye Himmel mildelig Den gierning skal stadfæste/ At under hannem huer mand sig 52 Befinder til det beste. O vær velkommen glade Dag/ Oc i saa gyldne stunder/ Som oss i søden Fred oc Mag 56 Den herlighed forunder/ At wi vor felgis Løcke maa Vdi vor PRJNTZ oc Herre See prydelig i Blomster staa/ 60 Oc loffve Fruct at bære. O dyre PRJNTZ o Konge Blod O Landsens andet Øye/ Huor kunde wi din ædle Rod 64 For slig en Helt fornøye? O Danne-Printz/ o CHRISTIAN,	Men see huad vil min suage Pen Den ædliste blant Førster Formane mer'? Hand selfi er den 92 Der effter dyden tørster. [3] Hand Himmelen at fijre veed/ Er rervijs uden Galde. Hans adfærd oc beskeedenhed 96 Maa huer mand vel befalde. Saa vilt hans Alder steder til/ Hand Fecte vil oc Ride/ Oc offve sig i Ridderspil/ 100 Huor aff hand lær at stride De Ni Gudinders konstig ijd For ham er sødiæt Honning.

Hans Blomstrend' ungdoms faulfre tid 104 Er grundvold til en Konning. Med høye Tæncker gaar hand om/ Der ham tit huile necter/ Oc/ kortelig/ den Herre from 108 Sin Fader ret paa slecter. O store Konning Frederriig/ O stridbar Helt oc Løffve/ J voris unge PRJNTZ aff dig 112 Har wi en ædel Prøifve Vil hand/ som wi det stadig tro/ J dine Foedspor træde/ Huad større Velstand Fryd oc Ro 116 Kand Dansken da sig bede. Da bliffver Cimperland den Haffn/ Huor i den gode Lycke Sig anckre skal/ en huer til gaffu/ 120 Oc aldrig sig undrycke. De Balthisk' Haff-Jomfruers tal Der ham for Herre kiender/ Hans ævig Roes udgyde skal 124 Til sidste Jordens ender. Da skulle de som hente Safft Aff Aons klare Strømme/ Med Aanderijge dicters Krafft 128 Hans Helte-Mod berømme. Apollo self med søden Spil Hans høye Naßn skal ære: Den raske Fama den oc vil 132 Langt offver Skyen bære. Saturnus med sin gylden tid Skal Landet da besøge/ Jndbyggerne foruden Strijd 136 Sig skulle smuck forøge. Til krummen Seg'l oc meye Lee Det skarpe Særd skal tagis/ Som wi tilforne saa' med Vee	140 Til Blod oc Mord uddragis Aff haarden Spiud oc Harnisk vij Da ville Plog-Jærn vælde/ Oc døercke Jorden sorrig frij 144 Fra Morgen indtil Quælde. Den gamle Mand som ferdig gaar Til Graffven at indtage/ Skal sin forgangen tid oc Aar 148 Sig ynske da tilbage/ At hand all den Løcksalighed/ Oc offverflødig ære Kand see/ som Himm'len mange led 152 Din affkom skal beskære. Hin' unge Børn med fryde skrig Huer anden skulle suare/ Oc sige/ gid bestandelig 156 Hans Herredom maa vare. Gid <i>CHRISTIAN</i> befinde sig J Velstand god at Sueffve/ Gid <i>CHRISTIAN</i> ævindelig 160 J Fred oc Ro maa Leffve. J Jydske Stender kommer hid/ Til eders PRJNTZ at Hylde Den ædie Helt/ som i sin tid 164 Skal Landsens ønsk opfyldte. J raske Ridd're/ Rigens Mænd Oc Kongens vel betro'de/ Hues Blod oc Mod er nock bekiend 168 Hos alle til det gode/ Det eder bør at gaa for an/ Den hellig' Eed at suerge/ Oc sige: dig PRJNTZ <i>CHRISTIAN</i> 172 Wi samptlig ville verge. Wi ville dig med Liff oc Blod/ Med Hest oc Harnisk tiene. Wi ville styre Fiendens Mod/ 176 Oc Riget ham formeene.

- Med klaage raad wi hielpe dig
 Foruden Suig oc Vanske/
 Wi loffve Troskab/ huer for sig/
 180 Som DJNE mænd oc DANSKE.
 Befal/ wi dig tilrede staa/
 Du haffver oss at volde/
 Saa lenge wi oss røre maa/
 184 Oc føre Hielm' oc Skiolde.
- [4] J Lærde Clercker/ i hues plict
 Er Landet at forbede/
 Oc flittelig at haffv' i sict
 188 Den Hiord i skulle lede/
 Fremtræder skickelig i Rad/
 Med ydmyghed oc ære/
 For eders PRJNTZ/ oc tæncker huad
 192 J hannem skyldig' ere.
 Med frijer Haand bekræfter nu/
 Sampt med utuungen Stemme/
 At i vill' haffve Sind oc Hu
 196 Hans Velstand at Forfremme.
- Du vel fornemme Borger stand/
 Som Stæderne berijger/
 Oc næring din til Land oc Vand
 200 Forsiunlig efter fijger;
 Din skyldighed du lige saa
 Hans Naade skait til byde/
 Tilsijg at huis hand byder paa
 204 Det viltu villig lyde.
 Loff ud/ at ligesom hand dig
 Ved Ret oc Low skal holde/
 Du hannem oc Rettærdelig
 208 Vilt giffve Skat oc Tolde.
- Kom ydmyg frem oc fald i Knæ
 Du red'lig Bonde skare/
 Som sidder fast ved Fior oc Fæ
- 212 Oc tager Aufflen vare:
 Vor unge PRJNTZ hand ocsaa vil
 Din Meening her fornemme/
 Reck Haanden hen/ sijn Ja der til
 216 At det er oc din Stemme
 Forjæt at hand skal Aarlig faa
 Sin rettighed til fulde/
 Du vilt oc med i Lejding gaa/
 220 Om det behøffvis skulde.
- Velan det Baand/ det faste Baand
 Som ingen skal opbryde/
 Er bunden nu med Mund oc Haand/
 224 Oc uden falskheds lyde.
 Den klare Soel/ den Himmels pract/
 Det store Verdens Øye/
 Som med stor lyst har giffvet act/
 228 Oc seet her paa saa nøye/
 Om voris Huld-oc Mandskab skal/
 For dig vor PRJNTZ oc Herre/
 Aff Firmamentens høye Sal
 232 Jt ævigt vidne bære/
 Oc før i vesterled opgaa/
 Før wi fra dig oss skille;
 Den skal oc før slet stille staa/
 236 Før wi dig necte ville.
 Den gandske Jordens trinde bold/
 Med Skoffve Bierg' oc Dale/
 Om vore Løffter mangefold
 240 Ævindeligh skal tale.
 De Syssel Hierter alle Ni/
 Huor ollver wi dig sette/
 For klare Floder bliffve fri/
 244 Før wi vor Eed forgiætte.
 Ja Boffve bierg oc Skaffvens Sand/
 Med Sild oc Føer tillige/
 Sig støtte bort til Jseland/
 248 Før JYDEN dig skal suige.

Leg nu dit Hoffved trygelig Vdi vort Skiod til Huile/ Dig Cimbrisk unge Løffve dig 252 Skal ingen offverile. Din Vndersaat skal færdig staa/ Til Vact oc Vern at giøre/ Slet ingen skal sig vnderstaa 256 Til Onde dig at røre. Trotz nogen Første den tilliid Har hos sit Folck at finde. Trotz nogen PRJNTZ i Verden viid 260 Sit Folck saa veed at vinde. Huo vilde dig ey Tiene nær? Huo vilde din ej være?	Dig all Naturen haffver kiær/ 264 Dig Himmelen vil ære. Aff riigen Horn Fortuna dig (Huor om wi daglig bede) Vil offverøse rundelig 268 Med Karskhed Held oc Glæde. De strenge Parcens Tide-teen/ Som rinder offver maade/ Den ønske wi maa være seen 272 Med dine Dages traade. Dig Aer self oc Tellus tien/ Sampt Thetys oc Vulcanus. Wi der til raabe huer oc en 276 O VIVAT CHRISTIANUS. <i>Anders Bording.</i>

44.

[Ajr]

Fryde-skrig
Offver
Den Stormectigste oc Høybaarne
Fyrste oc Herre
Koning
FREDERJCH
Den Tredie
Der Hans Kongel: Mayt: Effter Stæn-
dernes Hiertelig Ønsk oc eenstermig Begiering/ Sit
Rige Danmarck til it ævigt
Arffve-Rige
med Kongelige *Ceremonier* oc ærc/
antog.
Prentet i Kiøbenhaffn/
aff Christen Jensen V. *Academ.* Bogtrycker.
Aar 1660.

[Aij:]	OP Fama snart op hastelig/ Al Jorden om at suinge. Lad din Bassun med frydeskrig		En Konge var for dyrt it kiøb/ 40 Du vilde dog ey andit. Os ijsnede vort Hierte Blod/ Os styrled' haar om hoffvit/ Sig kunde snart dit Kiæmpe-mod
4	Oc glædsens løssen klinge. En tid saa glad/ en Dag saa klar/ Ret aldrig før har været/ Som høyen Himmel nu selff har		44 For yderlig udvoffvit Ach om dig haffde/ som jeg her Før ingen ting tør næffne! Vi haffde været en oc hver
8	Vor Cimperland beskiærit. Vor velfærds ringe gmist saa brat Var sluct oc slet udgangen: Vor søde friheds dyre skat		48 Til Døden strax opskreffne. Men den Almæctig Himmels mact Tilbørligen vj neye/ Som for din Høyhed holte Vact/ 52 Oc tog alt ont aff veye. Dit Kongelig Exempel dreff/ Oc hver Mand modig gjorde/ Saa den vel oc en Krigsmand bleff/ 56 Som før ey knystit torde.
12	Saa nær var bleffven fangen/ Altingist sig tilsuine lod/ Til undergang at lude Den gandske Verden haffde trood/ 16 Det var med os slet ude. Men al Ulyckens Tyrani Er nu aff Landet dreffven/ Vor ædle frihed Jo saa frij		[Br] Hvo kunde der tilbage staa? Hvo vilde der sig trycke? Hvor Kongen selff for an at gaa/ 60 Sig icke lod fortycke. Hvo vilde sig den mindste blund Paa vacten sin forloffve? Naar Kongen selff gick hver Nat rund/ 64 Oc vilde sielden soffve. Du selff os lærde Nat oc Dag At døffve Kuld oc Tørcke/ Den Aaben Himmel var dit Tag/ 68 J Slud/ i Frost/ i Mærcke/ Lad kræsne Folck om mangen ræt Aff steegt oc sødet snakke/ Dit ædle Hierte nøydis læt/ 72 Du togst med os til tacke. Du togst huad Gud oc Tiden gaff/ Ja Ti gang heller vilde Det feylet selff/ end smagt der aff/ 76 Oc ladet os lijd ilde.
20	Som den var før er bleffven/ Vor felgis velfærd Herlig staa J Blomster allerede/ Hvad gielder det/ al Norden faar		
24	J sin tid der aff glæde. [Aijv] Nest Gud/ O Daner Koning vj Der Dig har til at skriffve/ Du som en Fader stodst os bj/ 28 Du holte os i lifve. Dit Helte-moed var voris skiold/ Din Haand vor Sverd oc Lantze/ Din Dapperhed var voris Vold/ 32 Din Fyrighed vor Skandse. Hvor Nød oc Fare siuntis størst/ Oc Mandom var at præffve/ Der der varst du selff aller først/ 36 Oc strijde som en Løffve. I hvor mangt it Øye offverløb Aff Fryct med glæde blandit:		

At slaa den trodsig Fiende need/ At fly os Fred oc Lijse/ Det var din beste Rolighed/ 80 Din beste Vijn oc Spijse. O milde Landsens Fader/ dig Skal Himmelen belønne/ Det vj ey kunde fuldelig/ 84 Dog vi nock der paa skionne. Det dig om ævig Roes oc Naffn Var icke at opgiene/ [Bv] Det icke var for egen Gaffn/ 88 Det var for os allenne. Det var for os/ dig underlaa/ Du komst i Nød oc Fare/ Det var for os du strjdde saa/ 92 Os vilde du forsuare. Trods vrede Fiender alle nu/ De maat' i Græssit bidde: Trods deris Blod-begierlig Hu/ 96 Ved dig i Fred vj sidde. O fromme Kongers klare Glands/ O vjse Fyrsters Øye/ O Potentaters Ære-Krands/ 100 Hvo kand dig nock ophøye? Homcrisk Stijls Fordrefflighed Sig der ved ey tør binde: Ey Cicero selff der til veed. 104 Sød Tale nock at finde/ Den dybbe Pindarus bestaar Sig til dñ Prijs amæctig: Den fyndig Maro tije faar/ 108 Din Pract er ham for præctig. Saa længe Jordan stille staa/ Oc Himm'len der om sueffver/ Dit høye Naffn om Verden gaar/ 112 Oc i stor Ære leffver.	Hen til de sidste Jordens Øer Din prijslig Minde kommer/ Saa længe som Naturen gjør 116 Høst/ Vinter/ Vaar oc Sommer. [Bijr] O store Koning Frederich/ Dit Folck har nu befundit/ Huad Trøst oc Lijd det har i dig/ 120 Du har dets Hierte vundit. Fra den umilde Fiendis Vold Vandst du dit Konge-Rjge/ 124 Med væb[n]it Haand oc Herre Skiold/ Det ingen kand modsige. Velan/ saa tag oc nu til Løn Det du saa vel har vundit. 128 Tag det til Brug/ det er Vor Bøn/ Det dig saa vel er undit. Med visse Kor oc om vi før At væle Konger pleye/ Men Dannemarck dig nu tilhør 132 Til ævig Arff oc Eye/ Det er den Gaffve vj formaa Paa denne Tjd at giffue/ Vil Gud dit TANDEM maa fremgaa/ 136 Det kand forbedrit bliffve: Vi der til oc uhrødelig Som Danske Mænd tilsige/ Med Ljff oc Blod at hielpe dig/ 140 Oc ey fra dig at vjge. Ja dersom det fornøden var/ Oc gick saa hart i Knibe/ For din Skyld vi til Skiorten bar 144 Os vilde selff angrjbe. Den fiske-rjge Beltis Vand/ Med Øresund tilljge/ [Bijv] Skal stande slet i liusen Brand/ 148 For dig dit folck skal suige. For skal den allerminde Duerg

J Næffven sin indklemme All Steffuens Klint oc Boffue Bierg/ 152 End Vi vor Eed forglemme. Tag Gylden Æble/ Spijr oc Suerd/ Tag nu din Arffve-Krone: Dig ønsker Adel/ leeg oc lærd	156 Til Lycke paa din Throne. O ædle Kongers ædler Æt/ Vi Gud til Vidne kreffve/ Vi meene dig aff Hiertit ret/ 160 Oc raabe Kongen leffve. <i>Anders Bording.</i>

45.

- [1] *Forhaabnings oc forbalings*
Griller paa mig selff och min
Tynde Lyche *Satyrisk* viiss
Jndvent Anno 1663.

*Qui petit, accipiet, Jacobus Apostolus inquit,
O si Fridericus Rex mihi dicat idem.*

[3] At Jeg Saa <i>Pytagorisk</i> gaar Som Jeg var uden tunge Och iche Som forgangen Aar 4 Mig giffuer till at Siunge Det Siunis dem som kiende mig En v-Sedvanlig grille 8 Saa de tit Sige meliom Sig hui tier hand Saa Stille I Hand det jo nu Saa vel har fatt har hand ey løn till hoffue Hand er blant alle vel omlat 12 vill hand Sin tied hensoffue Er hand ey nu Saa fridsch Som før hui mon hand intet schriffue Ja mangen vel och spørge tør 16 Om Jeg er end i lifffue. Ach ia, Jeg leffuer Som Jeg kand Men iche Som Jeg vilde Thi lycken mofjd mig arme mand 20 Sig iche vill formilde	For nogen tid ieg haffde troet vell store ting at driffue Min dansche pen fich lifff och moed 24 thill Søede vers at schriffue [4] Till hoffue fich ieg naadig svar Mand schulle mig fornøje Min Stiil anseet och achtet var 28 Blant lærde folch och høye Jeg Sagde Sig vløchen nu Tør eengang haffue Sachtet Jeg faar alt det mit Sind och hue 32 har altid efftertrachtet Jeg haabis till Jeg slig en gunst Skall ey forgiets opbære Jeg schall anvende flid och kunst 36 Mit Fæ'rue maal thill ære Att det Saa viit Som ieg formaar vdbredis schall och fremmes Och ey som nu i mang[e] Aar, 40 Er scheid vdyrchet glemmes

Lad være mand det ey kand Saa	Ved Kongen Sielff och hørt huad ord
Som tydsch och Hollandsch bryde	80 [Hans Naade mig befalde]
Det dog Sin artig held kand faa	[6] Dend 'Tredie mig venlig bad
44 Och vel Saa lifflig liude	Jeg vilde hannem mindis
En Siælandsch Gaas med fluchten Sin	Naar ieg udj min Høyhed Saa
Sig Jo Saa høyt kand svinge	84 hand vilde schyldig findis
Som en aff <i>Amstel</i> eller <i>Rhin</i>	Dend fierde tog till Sin Boneet
48 vort maal er ey Saa ringe	Och Saadan ord loed høre
En dansch er ey Saa dum och Slet	Till Lyche Kongens ny <i>Poët</i>
Har ey Saa tych en Tunge	88 det kildet i mit Øre
Hand jo, paa Sin Maneer Saa Let	Jeg gaff dem haand med buch och Nich
52 Som andre folch kand siunge	Jeg schrabte Som en hane
[5] Thi bliffuer ieg betroed der till	Och der med Spanchendis hengich
Och vill mand mig fremdrage	92 Som en høybeenet Thrane
Jeg nogit vell paa finde vill	Hen till mit Kammer Loed ieg Staa
56 Som schall aff himmel Smage	Fandt <i>Nemo</i> mand till reede
Jeg iche med den lade Svend	Min kielder Svend mig paste paa
(Om ieg maa liffuet haffue)	96 Ved nauffn hand <i>Nullus</i> heede
Det pund mig er betroed och Send	En Foeder <i>Nihil</i> sich ieg først
60 J Jorden ned schall graffue	Och Saa forlorne retter
Men Stræbe paa <i>Parnassi</i> Spidtz	Mig schenchtis aff den viin for tørst
Saa høyt hen op at Stige	100 Som Gaassen Sig i Sætter.
Som <i>Catz</i> och <i>Rist</i> , Ja Sielff <i>Opitz</i>	Jeg drach der aff och hialp mig hen
64 Jeg neppelig vill vige	Saa veldelig ieg kunde
Saa de Som efter vorres tied	Ja ieg ey vilde min Vven
Er æffnde till at være	104 Saa knap en nadver vnde
Mig schulle prisse for min flied	Men denne Beed dog hen at slaa
68 Och mig i graffuen ære	Och tancher at fordriffue
J Slige Tancher gich ieg hen	Daa vilde ieg begynde paa
Min aftens mad at æde	108 En Artig dicht at schriffue
Mig mødte mangen gammel Ven	[7] Jeg brugte min scharpsindighed,
72 Som glædis ved min glæde	Jeg hoffuidt brøed och hierne
Huor ieg frem kom mand hatt afftog	J negler och i pen Jeg beed,
Och gjorde mig stor ære	112 Och vilde schreffuit gerne
Den Eene Sagde <i>Bording</i> dog	Jeg mig omtenchte vel saa vit,
76 Nu bliffuer thill en Herre.	der sich dog ingen gienge
Den Anden Soer om Luftt och Jord	Mit blech var tycht, min pen forslit,
Hand haffde Seet ieg talde	116 Min mund tog till at henge,

Slet borte var den fyrig Aand, Mig haffde før opdreffuit, Jeg kunde Snart med Suagen haand 110 Mit egit naffn ey schreffuit Min tunge til Sin vanlig Sang vaar alt for tung at Loche Jeg hæsse[r'] var i liud och klang 114 End holmens brøeden kloche Jeg merchte Strax huor Sygen Stach Och huorfor Saadant scheede Hin hyrdevand ieg i mig drach 118 Gaff hiert: ingen heede Den dicht har Sielden fynd och Krafft Som effter B[e]chen Smager Ney, Ney den ædle druis saltt 122 vort Sind fra Jordan drager Lad gaassen riche baren vand Lad Padder der J qvæche [8] Den klahre <i>Bacchus</i> bedre kand 136 <i>Poëtens</i> Aand opveche. Jeg dermed Strax hen ud igien Till <i>Bacharak</i> at Løbbe thi Dyrkiøbs Claus var min v-ven 140 Jeg vilde der ey kiøbe. Den Sorte kældersvend ieg bad hand var i <i>Tick Tack</i> dreffuen, Hand gaff mig aff det store fad 144 Som <i>Est, Est</i>, paa Stoed schreffuen Eja, huad det bekom mig vell huor Snart sich ieg thill Liffue Jeg [qveget] bleff i Sind och Siell 148 Och Sorgen loed hendriffue En Krafftig Aand Jeg i mig fand Som Løssnede min Thunge Om Jord och himmell Jld och vand 152 Jeg viste Smucht at Siunge Jeg Sang Saa Liudelig och ledt Om Guder och Gudinder	Jeg op thill hi[m]en] førde Sledt 156 Heroisc[h'] Mænd och qvinder Men allermest min <i>Galathe</i> Den Engell schiønne pige Jeg røeden bloed och huden Sne 160 For hende Soer at vige. [9] Och (Kortelig) altingest Stoed Som det for mig var Prentet Det haffde baade haand och Foed 164 dog det kom v-forventet. Mens Pibens liud bleff Snart omvendt Her var fortært en daler Jeg Sagde tøffuer kielder svend 168 Thill Olssmis ieg betaler Till den tid och maa schee vel før Jeg penge vist formoeder For nogit ieg har for [at] gjør 172 Paa de Frandsøsche noder Men hand mig tog Strax med een True Bad Sorten dicffuel Sig Snappe Huis ieg ey penge gaff ret nu 176 hand tog till pant min Kappe Huad schulle ieg begynde paa at klamres stoed mig ilde Jeg lich at Lade Kappen Staa 180 Saa nødig Som Jeg vilde Var der till glad, min Beber hatt Med femten baand omdragen Mig aff den Slemme Kielder Katt 184 Och iche bleff fratagen Dend Kappe var kun værd en slich Gid scham Sig derfor Lappe. [10] Jeg Snart en goed bestilling sich 188 Bestilling gaff vel Kappe Ja vel bestilt thi der mand mig Om anden dag opvagte Och ieg begynte grundelig 192 Min leilighed at achte

Da Saa ieg at huor Løcheriig	Der schulde Følch och Fæ Forøed
Jeg mig i gaar Loed Tyche	232 Och giort it stort <i>mirachel</i> .
J dag var ieg dog andre Lüig	Saa stor var ingen <i>Elephant</i>
196 J Skæben och i Lyche,	Saa moedig ingen løffue
J gaar ieg haffde tencht at Faa	Dem moed och hierte jo forsvandt
vell Callundbor[g] thill Eye	236 De torde der ey tøffue
J dag ieg Som een Betler Laa	Men der hun nu med største bruss
200 Och motte Kleder Leye	All verden frycht paa Nødde
J gaar ieg baade sødelig,	[12] Da kom her frem een liden Muus
Om heele gylden bierge	240 det var alt det hun fødte.
J dag ieg for <i>laus Deo</i> Mig	En haanlig ladder der aff bleff
204 Ey viste Snart at verge	Biant dem Som der hoess boede
Aff harm ieg baade græd och loe	Men <i>Fama</i> der om du det schreff
Och Selsom var thill moede	244 'Till dem Som alting throede.
For ieg paa Lyckens falsche broe	Det barssel kom for huer mands mund
208 Mit væsen Saa betroede	Dend <i>Muus</i> tog till at voxte
Jeg Sagde See dig for at du	Nu bleff det till en Jlder hund
Faar ey for høye Tancher	248 Nu till een hornet Oxe
Du mcendt du vill thill hoffue nu	Dend Eene Soer der var vdlagt
212 Det Første faa Som vancher	En Slem forgiftig drage
[11] See thill at de du lider paa	Dend Anden tuert Jmod var Sagt
dig schulde snart forfremme	252 En løffue med Sin mage
Huo veed naar de till hoffue gaa	Ja mangel loed Jndbilde sig
216 da kunde de dig glemme	Det var den <i>Pythons</i> Broeder
dig loffues goet, men derhoes thench	Som <i>Phoebus</i> drebte Ridderlig
det kand sig och om vende,	256 ved de <i>Peneiske</i> Floder
Och komme paa den lange Bench	At dend och kunde med Forgifft
220 Huo vill dig Siden kiende,	Som den aff halssen Sende
See thill du haabis ey for stoert	Een gandsche vaang och Offuerdrift
Och maat den lignelss høre	260 Forgiffue Sledt och schiende.
Der om det store bierg er giort	Saaledis gich dend huus fra huus,
224 der schulde barssel giøre	Sig allesteds Forneerde
Det hoffnet op och gaff Sig ud	vaar dog en Muus och bleff en Muus
Det bugget bleff Saa Saare,	264 Till Katten den fixeerde.
Mand Soer om baade Kield och Knud	[13] Paa Samme viiss det dig kand gaa
228 Der J vist unger vaare	Som est med haab indtagen
Mand bange var det schuld[e] Føed	<i>Ach ja</i> Jeg arme Snarlig Saa
Et græsseligt <i>Spectackel</i>	268 Huad klochen den var Slagen

	Thi See huad var ieg dermed thiencht at ieg for Sæden Stemme J gylden Herre Sahl vaar kiendt		Den daglig Sorg och varettegt 308 Hand Som en trofast Hyrde For Oss Sin Suage hiord och f[lo]ch
272	Och leed dog armoed hiemme Huad sich ieg derfor at Een huer Mig Loff och præss tillagde		Sig villigen paatager Hans Naade Faar at schaffe noch
	Att store Folch mig haffde kier	312	Och thill langt større drager
276	Och høye thing tillsagde Mon Jeg mig aff den thomme roëss Kand æde fuld och mætte	[15]	End at hand huer mands tarff i Sær Kand agte Selff alleene
	Mon Jeg en vælding eller Moëss Mon Jeg en vælding eller Moëss	316	Nej derfor hannem Tienne nær hans goede mænd och Suenne
280	Aff løffter kand anrette		Till Een och anden ieg hengaar Och vel saa tit omstripper
	Mon nogen med en bar drich vand (Om viin Tør ieg ey tale)	Jeg	Stundum Lang tid ude faar
	For ieg thill Førster schriffue kand	320	At staa før ieg Jndslipper Jeg Hadt afftager och Calot
284	Mig ledsche vill och Suale Vill nogen Kremmer borge mig Grofft Klede till en hue		Jeg Skraber och Jeg Nejer Jeg loffuer ud Saa megit goet
	For ieg berømmis Høyclig	324	Som ieg formaar och Eyer Men alt er det dog Lige nær
288	Aff Ædelmand och Frue.		det ingen Ende Tager Och det er det Som mig i Sær
[14]	Nej dantzen ey med røede schoe Allene kand udføres	328	Bekymrer mæst och plager For mine venner huer och Eer
	Der hæc[r] Langt meere till end hoc		Jeg Skuler och er bange Jeg Sniger mig aff veyen hen
292	Naar plougen ret schall kiøres. Vel var hans Mayestet mig goed Gud hannem derfor glæde	332	Tør ey moed dennem gange Aff mine Fiender Selff en part
	Hand iche fra Sit Ansicht loed		Mig yncher och beklager De Sige: See huor gandsche Snart
296	Mig trøsteless afftræde Men haffde ieg Saa goed en ven Der vilde for mig Tale	336	dend Stømpet hand Forsager En deel och vel Fremkomme Tør
	Och till hans naade mig igien		Med Spodsche Stich och rencher
300	Engang endnu befahle Da fulde der vist nogit paa Som ieg med hielpis kunde	[16]	Som Jeg vel offte Taalig hør, 340 Men tier dog och tencher
	Da Loed mand ey mig Arme gaa		Jeg tencher hied, Jeg tencher died Min hu Saa viede rinder
304	Saa jammerlig thill grunde Den Store rigens Tunge vecht Och høy Besuærlig Byrde	344	Min Sorrig tit om midnatz tied Mig vecher op och minder

	Ja <i>Jaen Potage</i> Selff ey Brat		Bekom en ringe vadmels lap
	Om vende kand och mage		Til lægomet at klede
	Saa mange fold Sin gøgler hatt	384	O at ieg kunde her i land
348	Som ieg mig Sielffuer plage		Et <i>luthersk</i> Closter finde
	Jeg ønscher Tit ieg kunde Fly		Jeg der till Som en hellig mand
	Till Sidste jordens Ende	388	Mig vie loed och binde
	Huor aldrig fandtis Stad och bye		O at ieg var den huule nær
352	huor mig Slet ingen Kiende		<i>Sybylla</i> Selff i boede
	Jeg vilde alt huad Lidis Kand	[18]	Mig ey Saa goet Tilsagdis her
	langt heller der annamme	392	Jeg mig jo der Jndsnoede
	End i mit Egit Føede land		Men Lige nu Som ieg mit Sind
356	For alle gaa till schamme		Loed her och der om vanche
	O Ædle Jydland du Saa Sort,		Daa faldt mig v-formoedet ind
	Ey est, Som mand dig schriffuer	396	En ret pudsseerlig Tanche
	Du mangen har Lychsallig giort		Dog huem ieg det schall Sige ret
360	Du Kost och Kleder giffuer		Den vill ieg først paaminde
	Gid ieg en bonde var i dig,		Hand Seer Sig for hand iche Slet
	Och motte Selff udlede	400	Skall Lee sin milt i Splinde
[17]	En plads at nedersette mig		Mand før vel haffuer Seet en mand
364	End och i Sorten heede		Er bleffuen Snart ophøyet
	Och haffde ieg kun der paa Stand		Till Borgemester nauffn och Stand
	En Liden Straatagt hytte	404	Naar Løchen Sig har Føyet
	Ey kongen Selff aff Persen land,		Enddog hand før har veret Slet,
368	Jeg vilde Stand med bytte		Och Føye værd at rocsse
	Eya huor frydefuld och fro		Har J vor danske Lou och rett
	huor Sorgeløes och roelig	408	Sledt iche vist en glosse
	Jeg vilde der i Stilhed boe,		Langt mindre værret i <i>latin</i>
372	Och tiene gud Saa Trolig		Som det Sig burde dreffuen
	Jeg vilde der till blegen Døed		J Sæder ey for [høffsch] och liin
	J Lyst och nøed Forbliffue	412	J Talen v-beleffuen
	Mig jorden aff Sit rige Skiød		Jeg Tit har Sagt en giech er den
376	Noch schulde føeden giffue		der nu Sig offuergiffuer
	Jeg [for] <i>Confect</i> och herre Kost		Och Sine børn Sledt kaster hen,
	For guule Supper mange	416	Huo vøed huad aff dem bliffuer.
	Mig nøye Loed med Brøed och Oest		Det Aldrig kom i nogens agt
380	Och huis der var at Fange		Det schulle Saa til gangit
	Ret aldrig det till gich Saa knap	[29]	At dend och den Saa stor en magt
	Jeg io moed kuidd och heede	420	Och høytied schulle fangit

J fior hand kjerde plou och vogn Och fich for løn at Tersche	Hand maa Sig fast Forlade Till
J Aar hand offuer Stad och Sogn	460 Jeg saadant ey schall glemme
444 Befahle kand och hersche	En rossenobell eller Fem hand haffuer Sig at vente
Paa schillings streg hand Stoed i gaar	Ja schulle ieg end Laane dem
J dag er hand en daler	464 Paa pandt och maanedes rente
Hand i den værd at Stande faar	Men kand ieg den Forlehning ey
428 Som regneren befahler	Som ieg omschriffuer fange
Men hører nu huac om mand mig	Da veed ieg end en anden vey
med Slig en <i>Titul</i> døbte	468 Som gienner er at gange
Och till Borgmester Endelig	Jeg iche Som en Brandsted mand
432 Min <i>Excellentz</i> omstøbte	Mig frihed vill begære
Var iche det en herlig Sag?	At gaa med Tigge breff om Land
Jeg Kunde da med ære	472 Och Foich om hielp besuære
En mester haade for och bag	Nej men at mand kun vilde mig
436 Fremt for een anden være	En goed bestilling leje
Dog her i Kiøbenhavn ieg Sligt	Som var af møye lidelig
vel laader at begære	476 Och kunde noget veye
Om schiønt ieg Saa det Fangeligt	Och at ieg motte der udj
440 J denne dag at være	den vaanlig <i>Nefas</i> drifue
Nej, Ney det er en farlig Last	[21] Kun it par Aar och Stiele frj
Sig alt for høyt at Svinge	480 Sligt kunde noget giffue
ved mindre Stang end Skudemast	Aff Flesch och Smør, aff malt och meel
444 vi Lave Folch maa Springe	Och huis mand mig betroede,
Men om en anden Kiøbsted mig	Jeg vilde faa den bæste deel
Tilbøden bleff at Styre	484 Och komme Snart paa Foede,
Maa schee min høyhed holte Sig	Sledt ingen schulde merche det
448 Till Saadant ey For dyre	Och komme mig i [fare]
[20] Jeg det antog, omschiønt der aff	Med X. for V. Jeg vilde let
kun vanchde schellig næring	488 Mit regenschab forklare
Thi ieg och der hoess ved det gaff	Om Jeg en greben bleff der J
452 Kun passelig besuæring	huad kunde det mig hindre?
Der Sad ieg i en præchtig Stand	Jeg kunde let mig kiøbe Frj
Och kunde Selffuer raade	492 var dog ey [mand] diss mindre
Ja Sprade: Som ieg var en mand	Naar ieg mig haffde Staalet riig
456 Aff Grindøe med guds naade	Jeg vilde Strax afftache
Om derfor nogen er Som vill	Trods nogen Skieldte mig for Suig
Mig der till nu forfremme	496 Och torde der om Snache

	Till <i>Amsterdam</i> i Banchen Saa		Som ganger om en andens mund
	Ja vel och till <i>Venedig</i> .	536	der holder giechen inde
	Jeg min Formue Lod hengaa		Jeg er och ey aff Saadan haar
500	Thi der stoed den ey ledig		At ieg al schiempt kand hade
	Min rente der aff schulle Sig	[23]	Jeg Strundum paa <i>Poëtiske</i> Faar
	Saa megit Aarlig løbe	540	Och giechen Løss at Lade
	Som ieg en bygning kunde mig		vel maa <i>Poëten</i> kaldis giech
504	vel Fem lofft høj For kiøbe		For hand Sig vill Forløste
	Saa riig var ingen huor det gich		For hand och tiedt aff Samme Sech
	Blant leege folch och lærde	544	Kand schiempt och alvor ryste
[22]	Jeg io hans daatter gierne fich		Men ieg blant gieche regner den
508	Saa Fremt ieg det begierde		Der mig For giech vil tage
	Jeg her i Staden iche veed		Fordj ieg Slaar min Sorrig hen
	Saa Sneffr och schiøn en pige,	548	Och altid [ey] vil klage
	hun mig Sin gunst och Kierlighed		Lad nogen kun Forplichte Sig
512	Jo schulle Strax tilsige:		Mig Tusind Faar at yde
	Ja goet och vel om hun, om mig		Lad nogen komme Frem och mig
	(Huor Sort ieg end beschriffuis)	552	Et <i>Cannich</i> dom Tilbyde
	Med andre piger endelig		Huad gielder det hand schal mig ey
516	Ey schulle Slaais och riffuis		Saa narsch och daarlig Finde
	Ja kortelig ieg vilde noch		At ieg schal der Till Sige ney
	den rigdom mig thill Eigne	556	Och hannem Fra mig minde
	At blant [de] Store Tyffuis floch		Ja var det end i dette Land
520	Mand mig fich och at regne		Jeg loed mig dog Fornøye
	De Smaa Som ringe schyld begaa		Ja schulle ieg och offuer Strand
	For raffne mand ophenger	560	Till Jyden mig henføye
	De Store Strichen ey kand naa		Jeg der och gierne tog Jmod
524	Trodzt nogen dennem Trænger.		Och kunde Sieland glemme
	Men om vel kunde Findis den		Huor Lychen var mig mild och goed
	der torde Saadant Spørge	564	Der haffde ieg och hiemme
	Huj Skiæmter Saa din dristig pen		Thi om det iche regner her
528	Dig bedre Falt at Sørge		det schoer dog andre Stæder
	Ach ja ieg der vel haffde till		Saa Snart Som hær mig himlen der
	Goed billighed och Føye	568	Kand giffue det ieg æder
	Kand dog ey altid Skiønt ieg vill		Det er ey Kunst at Kunde lee
532	Mit Sind til Sorrig bøye		Naar mand i Lychen Sueffuer
	Med tidig schiempt och lystig Fund	[24]	Men Sig i Sorgen glad at Tec
	Mand offte det kand vinde,	572	Høy visssdom det udkreffuer

Huo kand huo vil Sig Sette ned	Du Self Som en Fornufftig mand
Sig Self ihiel at gremme	612 Et forslag faar at gjøre
Ney, Nej ieg baade troer och veed	Tag blad Fra mund, vær ey For blu
576 Mig Jøchen ey schall glemme	Lad redsel Staa tilbage
Er hun mig end i dag Jmoed	Sig dierffuelig her ud, huad du
Och Siunis Som Forborgen	616 Till hoffue Kandst andrage
Hun kand igien dog komme goed	Och om du nogit veedst i Sær
580 Och Finde mig i morgen	Som nu kand ledigt være
En vformoedet Tilfald kand	Du derved være kandst Saa nær
Den rigdom mig tilføye	620 Som [de] det meest begære
Som Sanchis aff en anden mand	Men ach ieg arme <i>Joseph</i> veed
584 vel kummerlig och nøye	Mig der till ey at mage
Jeg ønscher kun at huis ieg mig	Jeg iche den dumdristighed
har effter [lagt] at lære	624 Som andre mig Tør Tage
Det motte brugis Endelig	Thi kom en betler Saa Till mig
588 Mit Fødeland Till ære	Och Tørde mig Forschriffue
Mig Self ieg villig byder Frem	Huad almæss och huor rundelig
Jeg har ey bedre gaffuer	628 Jeg schulle hannem giffue
Den mand er iche nidsch och slem	det Firekantet hull hand kom
592 Som giffuer det hand haffuer	vel till at See paa Time
Till Stor Forlehnung naußn och Stand	[16] Ney næsvished och Fattigdom
Lad Store Folch ophøyes	632 Sig ey Tilsammen rime
Oss Smaa med Lidet hielpis kand	Hoess Stohre Herrer mand ey Saa
596 Med lidet vi Fornøyes	Sig hægen schall anstille
Dog Saa at det och iche Sledt	Mand dennem ey Forschriffue maa
Thill intet hen for Sunder	636 De giffue huad de ville
Den Oxen bliffuer lad och tret	Det er oss noch at vi kun maa
600 Mand Munden paa tillbinder	vor Tarff For dem udyde
[25] Naar Hønen har paa jorden schrabt	Huad oss er æffnt vi det vel Faa
Hun daa till Foden kiger	640 De Sig vel Selff tilbyde
Naar legeren har altid Tabt	Jeg derfor til hans <i>Mayestet</i>
604 hand Sig Fra Legen Siger	Altingest offuerdrager
Jeg ey Som Jordens orme kand	<i>Mæcenas</i> gjør vel Sin <i>Poët</i>
Med jord min hunger Suale	644 Huad hannem bæst behager.
Kand ey med Fischen driche vand	
608 Jeg maa for munden Tale	Den Gud Som i det høye boer
Ja Siger mand dig ingen Kand	Jeg midlertied vil bede
Den Stund du Tær høre	At hand med ære magt och Flor

64⁸ vil Kongen Selff beklæde Kom Lyche Seyer och Sallighed hans Priisslig nauffn at Croene Kom ædle Fred aff him[le]n ned 65² Stadfast hans naadis Throene. Men Straff och heffn aff himmelen Slaa Fiendens magt Till grunde	[17] All verdens had paafalde den 656 Der kongen ondt vill vnde. Amen. <i>Carmina vel coelo possunt deducere Lunam. Id Croesi possunt ô vtinam ex loculis.</i> NB: Luna Chrymicis Argentum Significat.

46.

- [1] Den haarde Nøds bønlig klage-skrift,
den allermildste Koning och Herre
Koning Frederich den tredie,
Danmarkes och Norges Arve-Koning
etc. etc. etc.
Til Naades erindring, i al
underdanig tilljd och ydmyghed stjlit.
- [3] Stoor-mægtigste Monarch, o Potentaters Krone,
Som Himlens almagt self paa magtens herlig throne,
Den gandske Nordens egn til ære lyst och gafn,
4 Hår præctelig opsat, och gifvit Konge-nafn.
Den høye nød och trang, hvis Jerne Low och vælde
Jeg arme lyde maa, tiltvinger mig at melde,
Hvorledis det mig gaar. Hvor tavgsshed skade gjør,
8 Mand der utidelig at bluis ikke bør.
Och hvo kand frycte sig for slig en Landsens Fader,
Som ingen bort fra sig bedrøfvit gange lader:
Men, paa Vespasiansk, den dag for slet forljust
12 Anseer, paa hvilken hand ey rundhed hår bevjst.
Det er saa nær it Aar, om ikke slet til fulde,
Jeg fik det milde svar, min nød forlettis skulde:
Jeg til mit lifs ophold saa meget skulde faa',
16 Som, til en ærlig stand at føre, kand forslaa
Ved saadan Konge-gunst och ofverflødig naade
Blef Jeg saa hjerte-let och lystig ofver maade,
At Jeg mig drømme loed, Jeg nu var gandske Irj
20 For al ulykkens vold och strenge tyrani.

Jeg eders Majestæt ey vidste nok at prise:
 Jeg soer, Jeg skulde mig taknemmelig bevise,
 [4] Saa længe Jeg var til, och mit forlænte pund
 24 Til eders Førstlig lof anvende allen stund.
 Ha, tænkte Jeg: hvor kand min Danske Sang-Gudinde
 Sig bedre trøst och hjælp tilynske nogen sinde,
 End den, at hun af den, som spjr och krone bær,
 28 Begafvis rigelig, och hafvis vel saa kjær.
 Nu vaagner den profit och længe ventit rente,
 Som hendes møysomhed fra barns been op fortjente.
 Kun idel gylden regn hun nu formoder sig,
 32 Och ey for brød tør ved at sørge kummerlig.
 Nu seer en hver paa mig, at det usant vil blifve,
 Som baade Boccalin och andre gjækker skrifve.
 Ney: Kongen heller self sig korter noget af,
 36 End seer en good Poët skal gaa med bettel-staf.
 Hand om en artig dict veed self saa vel at dømme.
 Hvad ikke fyndigt er, vil aldrig hand berømme.
 Ja tør och sigte vel: at det ey klappe kand,
 40 Som blifver tvungit ud af bækkens tynde vand.

Men ach, min Herre, det for eders naade klagis,
 At Jeg endnu, som før, med nød och kummer dragis.
 Jeg arme gaar endnu, som Jeg var slet fortabt,
 24 Och ey til andet, end til idel armød skabt.
 [5] Den Aarlig faste-tid for andre snart henganger:
 Hvad Fastelagn paabød, om Paasken ende langer.
 Men Jeg alt Aaret om maa faste Jammerlig,
 48 Fordi brødkurfven er for høyt ophængt for mig
 Mig tit och ofte maa det spodske mundhæld møde,
 Som Myren hafde, der Græsshoppen bad om føde:
 Du Sommer-tiden drefst med sang och viser hen,
 52 At dandse derfor dig och bør om Vinteren.
 Hvad kand Jeg svare da? Jeg hafde burdt med rette
 Den Frandske Ronsards nød for øyne mig at sette.
 Men Jeg, før tiden kom, for megen glæde dref,
 56 Och solde Bjørnens hud, før Bjørnen fangen blef.
 Thi der Jeg saa' mig om, med intet Jeg aflagdis.
 Jeg ey det mindste fik, af alt det mig tilsagdis.

- End dog Jeg tvifler ey, men sige kand med skjel,
 60 At eders Majestæt mig altid undte vel.
 Jeg ey kand vide, hvem Jeg skylden skal tilregne;
 Maa skee det Lykken er, som sjunis alle vegne
 At stræbe mig imod, naar Jeg skal hjælpis best,
 64 Ret som Jeg herre var til den Sejanisk Hest.
 [6] Maa skee vel och at de, som Kongen loed befale
 Min sag at gjøre klar, de tiden maa' forhale,
 Formedelst anden verf, som gjelder meere paa
 68 Saa de ey kunde strax en hver til rede staa.
 Jeg ingen klager paa: mig ingen svarer ilde,
 Hver siger: vær til freds: Jeg veed vel hvad du vilde
 J gaar var ingen tegn: J dag har Jeg ey tid:
 72 J morgen Post-dag er: Kom ofver morgen hid.
 Ja Jeg och møder da: Jeg ingen stefne giipper:
 Mig svaris atter vel: men naar det ret udslipper,
 Det blifver da til det, som Jeg forhaabts ey,
 76 Och er (at sige kort) en stoor Laconisk Ney
 Ja hvad om Jeg ochsaa for taabelig fremtræder,
 Och ikke ret forstaar de stræger, grif och sæder,
 Som fange sjælden ney: men tit forfremme den,
 80 Der mindre veed, end Jeg, at føre stjål och pen.
 Jeg ikke, paa Monsørsks, med præctige grimmadser,
 Med fremmed tungemaal och kleder-skik fremstadser,
 Med Mikkels lokke-kunst Jeg ey min sag angaar
 84 Men siger rundt her ud, hvad mig om hjertet staa.
 [7] Jeg med den store Knif dumdristeligh at skjære
 Ret aldrig hafver lært: kand ingen Hykler være.
 Ney, Jeg vor gamle skik och Danske trofasthed
 88 Ey saa forhaane vil, blef end al verden vred.
 Ach, Herre Koning, ach: Ey meere Jeg tør tale:
 Men vil alenne mig til eders gunst befale.
 Vil Kongen gjøre got: vil Kongens kraftig Ja
 92 Sin virkning lade see, Iivo kand mig hindre da.
 Min allernaadigste Herres och Arfve-Konges
 underdanigste tjener och undersat
 Anders Bording

47.

[Air]

Den høj-vel-baaren Herre oc berømmelig

Krigs Helt

ULRJCH FREDRJCH

GYLDENLØFVE

Kongl. Mayts. af Spanien velforordnit *General**de Bataille*, oc *General Lieutenant de Ca-**vallerie etc.* der hand til Danmarck

lyckeligen hjemkom.

Til Velkoms ære.

Kiøbenhaffn/

Tryckt hos Henrich Gøde/ Kongl. Maytt. oc Vniv. Bogtr.

Aar 1663.

[Aijr] HVor mangan høj bedrift oc herlig Mandoms prøfve

Viltu bevjse vel/ o friske Gyldenløfve?

Før sig dit Helte-mod oc strjd-begjærighed

4 Omsider stille kand/ oc vorde krigen vred.

Hvor længe viltu saa den tunge Kyritz slide?

Hvor længe lyster dig i spidsen først at ride?

Hvor længe viltu dog din alders beste Tjd

8 Vdmatte selv/ udi saa mangan farlig strjd?

Naar faar en bugtit krog din blancke hielm at bære?

Naar skal dit skarpe suerd/ nock mæt af seyr oc ære/

J balgen stickis ind? Naar skal mand engang tro/

12 At du vilt endelig begifve dig til ro?

Er det/ o modig Helt/ om høghed giort at vinde?

Er det om herligt navn oc ævig ryctis minde?

Du længe siden det med allerstørste lof

16 J Marcken vundit hår/ oc meer' ey hår behoff.

Den herlig Fynske seyr/ som aldrig hår haft lige/

Din ædle dapperhed ey nocksom kand udsige:

Du der bevjste det/ som Tidens skarpe tand/

20 I huor graadig den oc er/ ret aldrig tære kand.

Den trodsig Fiende dig ey kunde der forfærde:

Af dig/ huor stolt hand var/ en anden sang hand lærde/

Der du hans orden brødst/ ham kiørde ryttersk om/

24 At al hans mægtig Hær slet i forvirring kom.

- Da kiende paa/ huad æt oc rod du varst af kommen.
 Du frisk-behiertit varst/ oc icke sky for Trommen.
- [Aijv] Den allerminde klo nock da til siunc lod/
 28 At du varst Løfve-føed/ oc hafde Løvens mod.
 Ha/ tænckte mangen da: huad vil af hannem blifve?
 Vil hand saa stoore ting udi sin ungdom drifve?
 Er hand saa mandelig oc ey forskreckis kand/
 32 End oc iør hand er ret til fulde vorden Mand?
 Hvad vil hand giøre da/ naar hand med Tiden ganger
 Til ret fuldtagenhed/ oc lowlig alder fanger?
 Hvad vil hand rutte da med Fienden frisk her om/
 36 Huor mangen sadel vil hand da vel giøre tom.
 Den strjdbar Hector da for hannem need skal falde:
 Achilles sig it barn mod hannem self skal kalde:
 Ja self den haarde Mars/ hvor vred hand være kand/
 40 Ey vofve skal engang/ at see til voris Land.
 Den ædle Krigs-hælt Skack/ som voris Hær anførde/
 Med høy forundring saa'/ huorledis du dig rørde.
 Hand raabte: seer/ hvor vel den ædling sig bestaar/
 44 Huor stoore slag hand her paa Fiendens nacke slaar.
 O seer/ huorledis hand paa klingens od opsetter
 Sin velfærd/ Lif oc blod/ ja skøt sig self forgietter:
 Hand ey tilbage seer/ til fluct ey tilfluct här/
 48 Men til sit høye nafn oc Løfve-titel suâr.
 O tager eftersiun/ oc lærer her at fecte/
 Saa vel af Adel J/ som J besoldings-knecte/
 Som acte nogen tid at vinde prjsligt nafn/
 52 Som meene Kongen vel/ oc søge Landsens gafn.
 Huo var saa Bonde-feyg? Huo kunde da sig bare?
 Hand skulde jo/ med dig/ sit føde-Land forsuare.
 Den mægtig Himmel hialp/ oc self paa fienden dref/
 56 Saa den fuldkommen seyr omsider voris blef.
 En fast utallig hob i marcken laa needslagen/
 Om naade resten bad/ oc blef til fange tagen.
 [Bir] Slet intet ofverblef af al den Fiendig flock/
 60 Som jo kom os til deel/ en huer fick bytte nock.
 Den glade Fama sig paa reysen strax henskynte/
 Oc din Heroisk jd al verden om forkynte.

- Den skønne Brabands Egn/ ved Skaldens strjde flod/
 64 Med allerlængste maal din prjs udmaale lod.
 Dig hver Mand elskte der/ oc vilde færdig være/
 Til at bevjse dig fast Prindselig stads oc ære/
 Din yndig hæld med sin forborgen locke-kunst/
 68 Lod døren op for dig til alles hiert'lig gunst.
 Huor du fremkomst udi det Frandske Land oc Rjge/
 Mand siælden hafde seet i dapperhed din lige.
 Du for dig fandst dit nafn oc høye dyders lof
 72 Opskrefven høyt/ end oc i Kongens prægtig hof.
 Huo kand med suagen pen tilbørligen afmale?
 Huo kand med tunge ret oc egentlig udtale/
 Hvor vel du varst omiat/ hvor ofvermaade kjær
 76 Du blefst i Spanien antagen hos en hver?
 Den mægtig Konge der/ beteede dig den ære/
 Som høye Førster self forgiæfvis tit begiære.
 Hand dig ophøiede til deris værd oc stand/
 80 Som kaldes stoore Mænd oc *Grandes* der i Land.
 Naar du til hannem komst/ om noget at forrette/
 Hand paa dit hoved dig bad hatten frjt at sette/
 Oc der med vjste smuckt/ at du ret hafde dig
 84 Den ædle frjheds Hæc forhuerfvit ridderlig.
 Saa vjt hans Grenders maal oc herskab sig udbreder/
 Gaf hand dig Borger-ræt oc frjhed alle steder.
 Med røden Guld til dig hans rjge Tagus flød;
 88 Hans dybbe Calybs dig Krigs-vaaben nock tilbød.
 Huad dyrbart Jndus gaf/ hand jette dig til gafve.
 Gaff Peru Sølv oc Guld/ du du fickst det at hafve.
 [Biv] For dig var intet spart/ alt at hand kunde dig/
 92 Til sine Rigers værn/ beholde der hos sig.
 Sit eget Folck hand bad for dig at staa til side/
 Paa jorden ingen var/ hand torde saa paa lide/
 Som kæcke Løfve dig: hand dig tiltroode best/
 96 At være *General* for sig til fods oc hest.
 Var det ey ære nock/ saa høyt at vorde regnit?
 Huor findis nogensteds ved lærd Mands pen optægnit/
 At nogen Nørdisk Helt udi sin ungdoms floot/
 100 Med dapperhed oc suerd sig hafver giort saa stoor?

- Lad Grædske Fabeler om stercke Kæmper tale/
 Lad Franske Chronicker med deris Roland prale/
 Lad voris egen Gram og Holger komme frem/
 104 Af marcken icke du for nogen gaar af dem.
 Mon skarpen Dyrendal/ mon Skrep og Bertings klinge/
 Mon gylden kølvis vect/ vel kunde den betvinge/
 Der ey forskreckis kand for død'lig lod og krud/
 108 Som disse Tidens Mars af pibe skiuder ud?
 Ney Falkonettens skrald/ Kartowens grofve Torden/
 Musquettens haarde smald/ est du saa vaan ved vorden/
 At icke sig Vulcan/ den Tordens mester smed/
 112 Saa diærf og dristig nær tør gjøre self der ved.
 Naar til alarm og strid klarjn i Marcken hørís/
 Tuær-piben biuder an/ oc huulen tromme røris/
 Dit friske hierte da behiertis allerbest/
 116 Ja der ved glader er/ end ved en brylups fest.
 Til Hærf-fanen lad den feyge sig begi'ue/
 Som heller vil uskad paa luur bag oonen blifve/
 End lucte lunt' oc krud/ oc følge med paa tog/
 120 Oc ey diss mindre vil for Adel regnis dog.
 Men dig ey siunis nock/ alenist at annamme
 Sit nafn oc Adelskab af høyen æt oc stamme.
 [Bijr] Men med pistol oc suerd huo self sig Adie kand/
 124 Hand dig (oc uden skiold) er dobbelt Adels Maad.
 Dog det al Verden veed/ at du for dyd oc ære
 Langt heller stræbe vilt/ end høye Titler bære.
 Mand for den ringe vjn af løw udbenger krænds:
 128 Sig Dyden self er nock udi sin egen glands.
 Huo sig den rette dyd i bryst oc hierte prænter/
 Hand ey saa meget hart af andre roos forventer/
 Som hand er med sig self til freds/ oc nøyes nock/
 132 Det end al Verden var saa taugs som steen oc stock.
 Men o huor skal sig nu vor Cimber-Land adbare?
 Skal hun saa snart igien dig fromme Siæl undvære/
 Ja moxen førend hun ved saltén Beltis strand/
 136 Med venlig velkoms ord/ dig ret undfange kand?
 Huad vil vor jordisk Gud oc Landsens Engel sigé/

-
- Naar hand skal slippe dig saa langt af Land oc Rige?
 Huorledis mon ocsaa vor [fromme] Dronning vil
 140 Optage det? vil hun vel sige ja der til?
 Huad viltu suare da/ naar din udkaarne mage/
 Som Jomfru moxen er endnu/ sig vil beklage?
 Oc vel saa mindelig fortæle dig sin nød/
 144 Huor tit hun hafver nær af længsel været død:
 Huor tit hun blægnede/ naar hun it ord kun børde/
 Om Portugisens magt/ huor sterck hand Krigen førde:
 Huor tit hun drømte/ dig i nød oc farlighed/
 148 Blant Fiendens vrede flock/ at være tæt bested.
 O dersom voris ynsk os vederfaris maatte/
 Vi din omgængelse vel da til Døden aatte.
 Med voris minde du ret aldrig slapst af Land/
 152 Før kaalden Cimber-Haf slet stod i liusen brand.
 Dog see/ huad Himlen vil/ det Jorden ey kand vrecke:
 Maa skeep/ Gud vil ved dig/ vort føde-Land opvække
 [Bijv] It større Mandoms navn/ i fremmed Egn oc Land/
 156 End hun i fordom Tid sig med beprydit fand.
 Oc derfor naar din Tid/ dig minder did at fare/
 Da skal saa frisk en hob oc krigs-begjærlig skare/
 Af gode Danske Mænd/ til tiennist følge dig/
 160 Oc Fiendens ryg/ med dig/ afklappe redelig.
 Men om os andre/ som tilbage da forblifve/
 Maat du forseckre dig/ at vi vel grant opskrifve
 Ret hver den langsom dag/ som rinder midler tid/
 164 Til Lycken dig igien med glæde sender hid.
 Vor daglig hiertens ynsk skal høyen himmel høre/
 Oc al din loflig færd self høy-lycksalig gjøre.
 Brug Løfve-mod oc mact mod Fiendens stolte leyr/
 168 Kom siden karsk igien med fred oc prjellig seyr.
 A. Bording.
-

[Aijr]

Alle Erlige Danske

Hierters Affsky

Til det uguddelig oc mœrdisk Anslag/ som
den blodtørstig Ufff/ imod sin egen Herre oc Arff-
ve-Konning oc Fæderneland/ For
haffde 1663.

Prentet i Kiøbenhaffn aff Jørgen Lamprecht.

[Aijr]	ALmæctig Himmel ach hvad det Os nær var ilde gangit/ Hvor nær Ulycken haffde slet 4 Os arme knuust oc fangit. Vi meente nu/ vi vare frj For den ubillig Vrede/ For den umilde Tyrannj/ 8 Den graadig Ufff betoede. Vi troode fast/ hand nu var tæmt/ Oc skulde nocksom kiende Hvis Himlen haffde selff bestemt/ 11 Til hænnem at omvende. Her brugtis lowlig Straff oc Baand/ Her brugtis Gunst oc Naade. Men see/ hvor den forhærdit Aand 16 Stod dog ey til at raade. Hans uregeerlig Hierte stod Til Konger at fordømme/ Hans Glæde var/ i Printzers Blod 20 At bade sig oc svømme. [Aijv] Hans Roff- oc- Blod-begierlighed Var baade Hiord oc Hyrde Med skarpen Sverd at fælde ned/ 24 Oc ynckelig at myrde Hvad Dansk aff Stamme var oc Naffn/ Til Døden var opskreffvit: Ja vel den mindste Boel oc Staffn 28 Forstyrrit skulde bleffvit.	Hvis hand til slig en blodig færd Ey kunde selff udføre/ Det vilde hand ved andres Sverd 32 Foruden Skaansel gjøre. O du forgifftig Lande-Pest/ O Kongerigers Plage/ O Nordens alt forhaarde Giest/ 36 Hvo har til dig hørt Mage? Mon den Barbarisk Atila Vel større Slag har slagit? Mon oc vel selff Caligula 40 Aff stæd har værre tagit? [Aijr] Mon Nero den Tyran aff Rom Har fleere Folck forderffvit? Oc Phocas sig sit Keyserdom 44 Med meere Blod forhverffvit? Den vilde Tartar Tamerlan Ey stormit har saa saare: Mod dig Mustaph oc Otthoman 48 Som Leege-Børn kun vare. Lycal'ojn selff oc Phineus/ Dem vilde du gjort gode. Herodes oc Antiochus 52 Ved dig som Engler stode. O slemme Dødsens Mand/ at du Aff ingen Ædel Qvinde

	Har saadant dij't/ nock kiendis nu/ 66 Men aff en grum Løwinde. Dig har it farligt Tigerdiur Aff Ungdom selff opammit: Du din Fortrædenheds Natur 60 Aff Dragen har annammit. [Aiiijv] Den Marmor-haarde Ca[u]casus Sig blød mod dig kand sige. Den brændende Vesuvius 64 Din Vredis Brand maa vige. Ey nogit Land oc Stæd tør dig For sin Afffødning kiende. Den gandske Verden skammer sig/ 68 Oc ynsker dig ond Ende. O væ os Arme/ dersom du/ Som varst saa Dieffvel-blandit/ Ja Dieffvel-selff i Sind oc Hu/ 72 Os haffde offvermandit. Os ijsne maa vort Hierte-Blod/ Naar vi med Fljd begrunde Den Undergang os forestød/ 76 Om du det dreffvit kunde. Her var paa Liffvet selff undsagt Vor Frede-rige Koning/ Her var en Mörder-Stricke lagt 80 For Landsens fromme Dronning. [Aivv] De Scepter-værde Printzers Rod Du vilde slet udslettit: De deyligste Princessers Blod 84 Din Grumhed skulde mættit. J Kongens Huus/ jeg veed ey hvem/ Du vilde jo lagt øde: Du dem med os/ oc os med dem 88 Slet haffde dømt til døde. Ach her mand skulde seet/ hvordan Carthago den antændtis/ Hvordan at Troja greebis an/ 92 Oc slet til Aske brændtis.	Her her mand skulde seet paa ny Jerusalem at ødis/ Sampt de Bøoters skønne By/ 96 At stormis oc omstødis. Det skarpe Sverd/ den heede Brand Os skulde slet udtærit: Her her i voris skønne Land 100 Ret Babel skulde værit. [Aivv] Ja (kortelig) slet ingen kand Den Tyranni beskriffve/ Du mod dit egit Føde-Land 104 Jo færdig varst at driffve. Lad knyttis Stricke/ hvæsis Sverd/ Lad heedis Svoffl oc Tiære/ Din Ondskabs rette Løn oc Værd 108 Ey det dog nær kand være. Du/ som Philotas/ burde ret At pidskis ud til døde: Som Anaxarch/ mand skulde slet 112 J Morter dig hielstøde. Cambyses for din groffve Svjg Dig skulde flaa oc skinde. Mezentius til Dødt-Mands Ljg 116 Dig burde fast at binde. Paa ny til dig en Kaaber-Tiur Perillus burd' at giøre. For Løwe[,] Biørn oc vilde Diur 120 Mand skulde dig udføre. [Bir] Den Aadsel-giærrig Ørne-Klo Dit Hierte skuld' optawe: Den sorte Raffn udi sin Kro/ 124 Hvad offver var/ begraffve. Mand burde dig: Men ah hvo veed Saa grum en Scraff at næffne/ Som din forrædersk Arrighed 128 Betale kand oc hæffne? Vel kandstu søge Skiul oc Ly/

- Oc til en Tjd undvige:
Men usle Krop/ hvort vilt du fly?
132 Hvort hen vilt du dig snige?
Du vædst/ de store Kongers Arm
Saa langt hen ud sig strecker/
Ja krøbst du end i Jordens Barm/
136 Den dog til Skalcken recker.
Til med saa skal oc jdelig
Din egen Siel oc Hierte/
Hvor du oc est/ udmartre dig
140 Med meer end Bødel Smerte.
[Bijv] Dig følge dine Gierninger
Du dem ey kandst undgange:
Hukommelsen din Bødel er/
144 Du est din egen Fange.
Dig skal en ond Samvittighed
Hver Tjd oc stund bebreyde/
Hvad Jammer du har ført aff sted/
148 Med blodig Krig oc Feyde.
Du self din trodsig Offvermod
Med Hiertens Harm skalt laste/
Oc ynske dig i Haffsens Flod/
152 Saa dyb den er/ at kaste.
Du bande skalt den staaen Skat/
Du stedse paa har stolit/
Oc ynske dig/ at du varst plat
156 Til Støff oc Meel hemmolit.
Men at du føle løse Steen
Udi din Eed har hvegit/
Der du dig soerst ved Gud om Meen/
160 Din Koning vilde svegit:
[Bijv] Oc at du Stempling haffver giort/
Oc varst med Raad paa Veye/
Hans Arffve-Spjr at føre bort
164 J fremmed Vold oc Eye.
Det det udi din bange Siel
Skal nagge meest oc skiære:
Det det/ dig arme Syndsens Træl/
- 168 Den største Væ skal være.
Saa sterck aff Aconit en Drick
Self Pontus blander icke/
Du strax udi it Øyeblik
172 Jo vilde den uddricke.
Saa beesk skal tyckis dig dit Liff/
Saa skammelig dit Rycte/
At ey for hvassen Rage-Kniff
176 Din Strube sig skal frycte.
Saa fast oc hart kand Reeb oc Baand
Ey Moderløsen knibe/
Du jo med din MeenEdig Haand
180 Skalt vilde der til gribe.
[Bijv] Saa høyt it Taarn mand aldrig veed
Saa steyl er ingen Klippe/
Du der aff jo vilt falde need/
184 Oc gjerne Liffvit slippe.
Alt det som andre giør Behag/
Skalt du Fortræd aff ljide.
Du skalt om Natten ynske Dag/
188 Oc Nat om Middags tjde.
Du skalt din usle Fødsels Tjd
Vel bande mangen sinde/
Ja daglig gaa i Dødsens Strjd/
192 Oc dog ey Døden finde.
Med Pijl oc Skud at fældis need/
Det skalt du Skaansel kalde:
Du regne skalt for Miskundhed/
196 For andres Sverd at falde.
Men arme ney/ slet ingen vil
Dig der udi bønhøre/
Slet ingen er paa Jorden til/
200 Medlidenhed skal røre.
[Bijv] Til Straffens rette Dag oc Stund
Mand dig urørt skal spare/
At hver Mand aff din egen Mund
204 Din Falskhed kand forføre.
At det oc da fornemmes kand/

Hvo dig tilhiulpit vilde/ Hvo Kongen oc sit Føde-Land 208 Vel meener eller ilde. Vel an din Dom er alt afsagt/ Stadfæst oc underskreffven/ Dit Naffn oc Vaaben need er lagt/ 212 Din Ære sønderreffven Sig nu hver Koning her paa Jord For dig i act skal tage: Ey nogen Første du med Ord 216 Nu meere kandst bedrage. Din Ondskabs Skieppe nock er fylt/ Dit Glas til en[d]je rinder: Du saadant har for hart forskylt/ 220 Dig Rættæn offvervinder. [Bij] Saa saa skal dennem alle gaa/ Med Oprør sig bevare. Retfærdig Straff her øffvis maa/ 224 Skal Verden ellers vare. Dig Himlens Gud O Zebaoth/ Som os har holt i Liffve/ Oc gjort hans Ulfve-Raad til Spot/ 228 Vi Tacken vel maa giifve. Den gandske Verden kiender nu Din høye Vissdoms Vælde: Vor Konning self alleene du 232 Hjalpst ud aff Dødsens Fælde. Din Salfvede var dig for kiær/ Du self hans Huus bevar'de:	Du dig hans Fare togst saa nær/ 236 Oc Skalcken aabenbar'de. Du store Raadsens Engel dreffst Den Mand/ som os advar'de/ Med hannem du self underskreffst: 240 Ved hannem du os spar'de. [Bij] O Hæld oc Lycke/ Seyr oc Fred/ Hans Huus skal altid følge/ Som gjorde sig Samvittighed/ 244 Forræderen at dølge Dig Jsraels Strjds-Kæmpe dig/ Det gandske Land oc Rige Berømme skal ævindelig/ 248 Oc hiertelig Tack sig. Du frelste voris Ljff oc Blod/ Der det om Døden gielte. Du du den Blodhunds offvermod 252 Self vidste ret at smelte. O Søde Fredsens Første lad Den Ædle Fred regere/ Lad dem/ som stiftte Mord oc Had/ 256 Ret aldrig findes mere. Lad dem som Affner spredes hen/ Som effter Oprør stunde. All Himlens Heffn forfølge den/ 260 Os Undergang vil unde. [Bij] Al Verdens Had/ al Spot oc Meen/ Dens Offvermand lad være/ Som ey sin Arffve-Koning tien 264 Med Trofasthed oc Ære. AMEN

49.

[1]

Lyckynskning
Til den Høybaarne Første oc Herre
Her Johan Georg den tredie/

Hertug til Saxon/ Gylich/ Cleve och Berg/ Chur-Prinds.
Land-Grefve i Dyringen/ Markgrefve til Meysen/ Ofver- och Vnder-
Laussnitz/ Grefve til Mark och Ravensberg/ och Herre til

Ravenstein

Der hans førstelige bilager med den Kongelige
och Høybaarne Printzcesse

Anna Sophia

Danmarckes/ Norges/ Vendes och Gottes Arfve-Printz-
cesse/ Hertuginde udi Slessvig/ Holsten/ Stormarn och Dyttersken/
Grefiinde i Oldenbo[r]g och Delmenhorst/
høytideligen blef holden.

Kiøbenhavn/

Træckt hos Henrich Gøde/ Kongl. Maj. och Vniv. Bogtr.

- [2] Kom ædle Titan/ kom du store Verdens øye/
Lad al din klare glands och pract sig sammelføye/
Til at bestraale den høyt-ønskte Glædes dag/
4 Som Himlen här bestemt vor Norden til behag.
Det er den store dag/ sig voris Cimber-Rige
Skal ufeylbartigen i sin Tjd stoer af sig/
Naar hendes ædle vext och kongelige roed
8 Vdbredis præctelig hos Elbens stride floed.
Det er den glade dag/ som med bestandig Lykke
Hin rige Saxon Land omkrone skal och smykke/
Naar hendes høye huus/ i fast utallig tal/
12 Af voris klare Belt nu fructbar gjøris skal.
Hvor mangan dyrbar Prinds och Krone-værdig pode
Vil her oprinde ved/ Evropa dig til gode!
Hvor mangan Kongelig/ hvor mangan Førstlig Brud/
16 J voris efter-Tjd/ vil her af spiris ud!
Ey Tidens bidske rust skal kunde self fortære
Den ugemeyne prjs och høye titlers ære/
Som deris Helte-slect och æt ved løftis skal
20 Langt ofver Skyerne/ til Himlens skønne sal.

O store Kjærlighed/ o Verdens herskerinde/
Som hafver vidst i dag saa vel at sammelbinde
Det førstelige par/ och deris ædle Sind!

- 24 Med slig en tuctig ild och brynde tagit ind.
 Det dig var ikke nyt/ end och i gamle Dage/
 Jmellein Dannemareck och Saxen Land at mage
- [3] Paa venlig Svogerskab: alt at den gyldne Fred
 28 Jndrodis kunde fast/ och ævig blifve ved.
 Naar deres Høfdinger i marken stundom sloges/
 Och [vel] saa vredelig om ofvermagten droges/
 Et kiærligt giftermaal strax sluttit blef och gjort:
 32 Och der med vaar tillukt den vrede Feydes Port.
 For tøsser sexten Aar/ som staaer endnu til minde/
 Gaf Saxen Dannemark saa præctig en Førstinde
 Hvis eye-gode Sind och hierte-dydighed
 36 En hver/ i Riget boer/ ey nok at prise veed.
 Nu gjældis det igien: i det du Saxen sender
 Saa kongelig en Brud/ och al din flid anvender/
 At baade Dansk och Sax kand der af hafve gafn/
 40 Och tilforhverfve sig et felgis ære-nafn.
 Den bleege missgunst sig maa nu slet ofvergifve/
 Och self/ af idel harm/ sit Hierte sønderrifve.
 Her er for høyt et par; her er for tryk en pact/
 44 Som ey tør frycte sig for Fjertlig had och magt.
 Her finder det sig saa/ som deres nafne lyder:
 Her sanckis Hæld och gunst med visdoms høye dyder.
 Her blandis skønheds glands med tuctig ærbarhed.
 48 Her her Naturen hår sin mester-gjerning teed.
 Den gandske Christenhed ved dette baand sig glæder/
 Och med al Lykkes ynsk høytidelig fremtræder.
 En hver sin trofasthed och venskab byder til.
 52 En hver i gjerningen sin plict bevisse vil.
- VELan høybaarne Prinds/ du Førsters glands och ære/
 Sij Himlens almagt tack/ som vilde dig beskjære
 Saa skøn och yndefuld och Engel-from en Brud/
 56 Der trofast holde skal med dig til Døden ud:
 Begynd i Lycksom tjd den søde fruct at nyde/
 Som Kjærlighed vil dig fornøye med och fryde.
 [4] Omfavn med tuctig lyst det ædle pant och skenk.
 60 Stræb Ridderlig/ och paa din Stammes frem vext tænk.

- Och du vor Nordens prjs/ du Dydigheds exempel:
 Du skönheds Himmel-glands: Du Kyskheds reene tempel.
 Och (at Jeg meget kand med faa ord sige snart)
- 64 Du som paa slecter ret din store Faders art.
 Sæt nu din lofve til din egne Prinds och Herre/
 Som acter meere din/ end egen sin at være.
 Vær hans i lyst och nød: vær hans i død och lif.
- 68 Lad hannem være al dit hjertis tidsfordrif.
 Det Folck/ hand skal med dig/ och du med hannem raade/
 Lad nyde skjel och ræt och ofverflødig naade.
 Fuldbyrd alt det du veedst/ hans Sind forlyste kand
- 72 Och være middel til en fredsom egne-stand.
 Saa skal sig Elbens vand til haarden steen omvende/
 Ja Belt och Øresund sig lade slet opbrænde/
 Før eders kyske brand och reene kjærlighed
- 76 Af nogen vedermoed skal kunde dæmpis need.
- KOm rige Salighed her need af Himlens sæde/
 Stadfæst det høye par i fast bestandig glæde.
 Med Hæld och ære pryd al deris raad och jd:
- 80 Lad deris navn och æt bestaa til ævig tjd. A. Bording.

50.

[1]

Lyckynskning
 Til den Stormægtigste och Høybaarne Første
 och Herre/ HER
 CHRISTIAN
 Danmarks/ Norges/ Vendes oc Gottes
 Arfve-Prinds/ Hertug udi Slessvig/ Holsten/ Stormarn
 och Dytmersken/ Grefve i Oldenborg och Delmenhorst/
 Der hans Kongelige Høyheds Bilager/
 med den
 Stormægti[g]ste och Høybaarne Printzcesse
 CHARLOTTA
 AMALIA,

Landgrefinde til Hessen/ Førstinde til Hirtz-
feld/ Grefinde i Katzenellebogen/ Dietz/ Ziegenheim/
Nidda/ och Schavenburg/ Høytideligen
blef holden.

Tryckt i Kiøbenhavn/ Aar 1667.

- [2] REys op/ o Danmark/ nu din høye Spjt och Krone:
Reys op din æres horn: Lad klinge glædsens tone:
Kom frem med fryde-skrig/ lad mercke kjendelig
4 At det/ som skeer i dag/ til lyst opvækker dig.
Det er den klare Dag som høyen Himmels Ynde
For dig indstiftit här/ at du skalt nu begynde
Din Herlighed/ och see/ dit Herskabs ædle rood
8 Til ævigheden smukt at legge grund och food.
- Ja/ dyrebare Prinds/ hvis høye prjs och ære
Den glade *Fama* sig paatagit här at bære/
Med allerstørste pract och triumpheerlig stads/
12 Høyt op til Himmelens bestjernede pallads.
Vor gandske Cimber-egn och vide Nordens Rige/
Med glæde vel af den Lyksalighed maa sige/
Som andre Riger sig med Længsel och attraa
16 Tilynske mangen gang/ men den dog sjælden naac.
Ved dig staaer voris Haab i blomster och i grøde/
Saa Tidsens bidske rust tør ikke sig bemøde/
Vor' Arfve-Kongers navn at tære nogen Tid.
20 Ney/ Kongelige Prinds/ i dig bestaar vor ljd:
At naar Naturen det omsider saa befalder/
Vor store Frederich at gjøre mæt af alder/
(Som hver mand ynsker dog at seenligen maa skee)
24 Du da din afkom skalt i mange leder see.
- [3] O vel det Folk och Land/ hvis Konge-blood och Stamme
Af sin mangfoldighed sig rose kand och bramme.
Jo flere Konge-Børn och Rigens Arfvinger/
28 Jo større magt och kraft i Landet der och er.
Tak/ ædle Kjærlighed/ du trygheds stifterinde/
Som/ efter voris ynsk och sammelydig minde/

- Den unge Prindses Sind och hierte komst i brand/
 32 Och hannem førde self paa vey til Hessen Land.
 Tak/ ædle Kjærlighed/ for du din fljd paalagde/
 At Hessens beste kjærn hans Høyhed det tilsagde/
 Som hannem glæde skal i velstand och i nød/
 36 Och hannem al hans tjd och Lefnet gjøre sød,
 Tak tak/ for du din plict och skyldighed ey glemte;
 Men slig en Førstlig Skat til slig en Første glemte.
 Ja tak ochsaa/ for du med slig en kraftig haand/
 40 Udi saa good en Tjd/ har bundit dette baand.
- O Førstelige Brud: Heltinders pract och smykke:
 O dyds och ærbarheds fuldkomne mesterstykke:
 Hvis Himmel-klare glands och Skønheds ære sig
 44 Med yndig hæld och gunst beblander artelig.
 O see/ hvor præctelig din ædle Prinds fremganger/
 Och paa ret Helte-vjs/ o Skønne/ dig undfanger.
 O see hvor Engel-mild och venlig hand udseer/
 48 Och ved din høye dyd af hjertens glæde leer.
 [4] O see/ hvor kjærligen hand hviden haand frembyder/
 Och der med uden falsk al ecte troskab yder/
 Ja vil fuldbyrde det/ som Jeg med stjil ey let
 52 Tør skrive/ men dog hør til ecte sengens ret.
 Eja hvor ynskelig och gylden-skøn vil blifve
 Den efter-Tjd och Dag/ der dig skal Moder skrive
 Til mangel vældig Prinds och Scepter-værdig Brud/
 56 Som denne glædes Dag til Verden lofver ud.
 Sig Hessens dapre Huus skal da forundring gjøre/
 At hendes navn och æt hos striden Belt och Øre
 Sig saa forfremmit hær/ och/ (trods den blege Njd)
 60 Sit herredom och magt saa videlig udbrid.
- Saa tag/ o store Par/ tag an den Lyst och Lykke/
 Som dig beskjerit er/ och Himlen vil samtykke.
 Nyd al den hjertens ynsk och mange bøner ad/
 64 Som øses ud for dig af baade Land och Stad.
 Før skal sig Stefens Klint til saltan Strand forbytte/
 Och Norges Dowrefield til Hessens Abnob flytte/

- Før eders Kjærlighed och kyske hjerters Brand/
 68 Af nogen Verdens ting/ udslukkis skal och kand.
 Al Lykkens milde regn skal eders Huus bedugge/
 Al Salighed och hæld skal eder ofverskugge.
 Al eders gjerning skee til glæde lyst och gafn/
 72 Och eder Krone med et ævigt ære-nafn.
 A. Bording

51.

Velkoms frydeskrig/

Den Stormægtigste och Høybaarne Førstinde

CHARLOTTA AMALIA

Danmarkes/ Norges/ Vendes/ och Gottes Printzesse/ Hertuginde
 til Slesvig/ Holsten/ Stormarn och Dyttersken/ Fød Landgrefinde til
 Hessen/ Førstinde til Hirtzfeld/ Grefinde til Oldenborg och Delmenhorst/
 Katzenellebogen/ Dietz/ Ziegenhaim/ Nidda och Schavenborg etc.

Der hendes Kongelige Høyheds første indtog i

Kiøbenhaffn/ den 25. Junij 1667.

med Kongelig pract och følge

glædeligen skæde.

Tryckt i Kiøbenhaffn hos Jørgen Lamprecht.

- 1 PPrintzcessers klare Sool/ Førstinders pract och smykke/
 Som voris Cumber-egn til ære lyst och lykke
 Af Himlens milde gunst beskjeret est och sat/
 4 Och af al Verden høyt berømt och vel omlat:
 Bestraal med naades skin min Danske sang-Gudinde/
 Som i torundrings dyb maa sig henrykt befinde;
 Kand derfor ey/ hvor sterk hun der sin fljd gjør til/
 8 Saa skønne velkoms ord paafinde/ som hun vil.
 Tilforne Dannemark sig høy-lyksalig prjste/
 Naar mand for hende kun dit billede fremvjste:
 Omskønt det var kun gjort ved død'lig Mesters haand
 12 Det sjuntis dog for os/ at hafve lif och Aand.
 Hvad Berings lærde pen der under hafde tegnit/
 Det i vor tanke dig/ o Skønne/ bleef tilegnit/

- En hver med ord och ynsk begjærighed lood see/
 16 Din Høyheds Majestæt udi person at see.
 Nu timis os vor ynsk. Nu skue vi langt meere/
 End pensel eller pen med pract kand udstaffere.
 Nu kronis Landsens haab med glædens søde fruct/
 20 J det hun seer i dig al Førstlig Held oc Tuct.
 Her maa den bleege Njd af harm och blusel falme/
 Och self tildømme dig en ævig æres Palme.
 Ja slig en Himmel-pract och deylig skabnings glands
 24 Forseker Verden om din høye Dyd och Sands.

 O vel vor store Prinds/ som er tilsteed at nyde
 Saa dyrebar en Skat/ O hvor vil hand sig fryde/
 Naar hand fornemme skal/ o anden Dagmor/ dig
 28 Af haade lærd oc leeg at elskis hjertelig.
 O vel vor Nordens egn och heele Cumber-Rige/
 Som intet andet veed/ end Himlen tak at sige/
 For slig en herlighed och uskatteerlig pant/
 32 Hvis ædle rycte naer til Jordens sidste kant.
 O vær velkommen hjd/ du Jordiske Gudinde.
 Velkommen hjd/ til os/ som hjerterne forbinde
 Til dig foruden falsk/ oc der paa falde need/
 36 Mod dig at tage med en ævig Troskabs eed.
 Velkommen i good Tjd. Velkommen fleere sinde/
 End Skud afgang til vor felgis glædsks minde.
 Velkommen fleere fold/ end Øyne gifver act
 40 Paa din Fuldkommenhed och høffske laders pract.
 Blif frisk och Lykkcrjg/ som prydefuld och haldig.
 Bliff (som du til est fød) i mact och ære vældig.
 Blif (som du sindet est) vort Folk och Land til gafn.
 44 Kom saa (men sildig dog) til Salighedsens hafn.
 A. Bording.

52.

[1] Vores Allernaadigste Arfve-Koning/
Den Stoermægtigste oc Høybaarne
Koning Frederich den Tredie/
Danmarkes/ Norges/ Vendes och Gottes Koning/
Hertug udi Slessvig/ Holsten/ Stormarn oc Dytmersken/
Grefve udi Oldenborg oc Delmenhorst/
paa hans Naades
Fødsels Dag/
Som aarligen indfalder den 18 Martij/
til underdanigste skyldighed oc ære.

[2] 1.
VELkommen gyldne Soel och Ljus/
Som os herneet af Himlens huus
Saa lystelig bestraler/
At vores heele Cimber-Egn/
J dag/ om fryds och glædes tegn/
Och idel Lykke taler.
2.
Til Verdens Ljus paa denne Dag
Fremkoem/ os alle til behag/
Det klare Ljus och Øye/
Som Himlen gjorde til Monarch/
Och sig vor ædle Dannemark
Och Norge for maae bøye.
3.
O Lykke/ Lykke tusindfold/
At os saa Kongelig oc bold
En Herre var beskjæret.
Tack tack/ Lucina/ for den fljd
Och hjælp/ du gjorde samme tjd/
Der hand bleef os foræret.
4.
Der Moders arm først hannem baar/
Da var begyndt den milde Vaar/
Och Vinteren til ende:

Til tegn/ at hand i Sind och Moed
Sig skulde tee ret eye-goed/
Och lade Mildhed kjende.
[3] 5.
Fiolen med sin luct frembrøed:
Sig Lillien med pract opskøed/
Och vilde for-bud være/
Til den Zirat och høye stand/
Som hannem var bestemt/ der hand
Fik Arfve-nafn och ære.
6.
Den ljuse Middags Stund oc Tjd/
Paa hvilken hand til os koem hjd/
Os spaaede/ hvor hand vilde
Med Dagens ljuse gjerninger/
Och hvis som Førster prjssligt er/
Omganges brat och silde.
7.
Vel an/ det cfter ynsk tilgik/
Hand Riget/ Riget hannem fik.
Och hvo kand nær udsige/
Hvor vel at denne Tjd er tjent
Med hans retvise Regiment/
Som ingensteds har lige?

8. Gif/ Himmel/ at hans Naade naaer Endnu til mange graa haars Aar/ Foruden meen och plage. Gif hannem styrcke/ Moed oc raad/ Och bryd ey før hans Leffnetz traad/ End hand er mæt af Dage.	[4] 9. Vel dig/ o store Frederig/ Det raabe vi med fryde-skrig/ At Jorden ved maae befve. Ja hvo vil der och ikke paa Med lyst for sig i Skaalen slaae/ Oc sig: Kongen lefve? GVD h/eLpe s/n SaLVeDe æVInDeLIg. Anders Bording.

- [1] **Den Cimbriske Nordens**
TAARE/
Den Stormægtigste/ Høybaarne/ nu Saligste och
i høyloflig Hukommelse
Koning FREDERJCH
den Tredie/
Konge til Danmarck och Norge/ de Venders och Gothers/
Hertug udi Slessvig/ Holstein/ Stormarn oc Ditmersken/
Grefve udi Oldenborg oc Delmenhorst.
Der hans Kongelige Lig Begængelse den 4. Majj
1670. holdtes/
Sørgeligen opoffrede
ved
Anders Bording.
Tryckt i Kiøbenhaffn hos Jø[r]gen Lamprecht.
- [2] Saa kand en hastig Storm den ailerstørste Ceder
Paa Libanon/ saa snart til Jorden fælde neder/
Som Høstemandens Lee det mindste Græss och Straa/
4 Naar det er Høste-tjd/ har magt om kuld at slaae/
Naar Lifsens time-glas er runden ud til ende/
Da vil den bleege Død ey nogen forskjel kjende
Paa liden eller stoer/ men sicter Jo saa vel
8 Til Landsens Hofved self/ som til hans mindste Træl.

- Hvad Babylons Monarch/ Hvad Cyrus/ Alexander/
 Och Cæsar hafve gjort/ och hvad om dennem stander
 J Verdens Tide-Bog: Paa deres Gjærninger
- 12 Slet intet andet dog/ end Døden slutning er.
 Paa Verdens skue-plads/ mand aldrig veed at næfne
 Saa stoer en Jordens Gud/ af ære/ byrd och æfne/
 Hand Spjr och Krone Jo maae sige strax god nat/
 16 Naar Dødsens kaalde Slum hans hjerte griber fat.
 Hvor kjær/ u-mistelig/ belevnen/ mild och naadig/
 Hvor fuld af Majestæt/ hvor dapper och retraadig
 Hand været har blant os/ ey rædning dog er til/
 20 Den mørke graf sin ret Jo fyldist hafve vil.
 Ach Ja! diss verre! det i voris Cimper-Rige
 Befindes alt for sant: En Koning som ey lige
 Har haft af Arf-ælds tjd i Dyd och værdighed/
 24 Paa denne Dag af os i Jorden settis need.
- O store Frederich/ o milde Landsens Fader/
 End dog hvad Himlen vil/ sig ey forandre lader/
 Och voris salte Graad och suk ey kand formaae/
 28 Din Himmel-værde Sjæl her need igjen at faae.
- 31 Det dog er voris Plict/ med Jammers skrig oc klage
 Dit Kongelige Ljg til grafven at ledsage.
 Gud kjender/ det os ind til Sjæl och hjerte gaaer/
 32 At den u-milde Død dit lefnets traad affskaar.
 Thi du den Konge varst/ som meere med exempel/
 End tvang/ formeerede Guds Menighed och Tempel.
 Den bidske Misguns: self ey andet sige kand/
 36 End at du stedse varst Guds ven och egen Mand.
 Du varst vor herlighed/ vor høye pract och smykke/
 Du varst/ nest Himmelen/ vor tilfluct/ trøst och Lykke:
 J Fredens tjd vor lyst oc glæde nær och fjærn:
 40 J Feyde tjd vor skjold/ vor tryge vold och værn.
 Din Mandoms dapperhed var voris muur och gjærde.
 Din Løfve-modighed sig aldrig loed forfærde/
 For nogen farlighed och blodig Krigs alarm.
 44 Hvor du varst/ der var Seyr och Salighedsens arm.
 Du varst de Lærdes glands/ de vises Soel och øye.
 Du vidste Miskundhed hos Dom och Ret at føye:

- Loedst ingen gange fra dit ansigt sorgfuld:
 48 Varst ære-kjær och kysk/ belevnen/ rund och huld.
 Dit hertes øye-merk var/ det at skaffe Landet/
 Som du varst af opnæfnt. Dit Sind ey stoed til andet/
 End det som hafde smag af idel Himmel-Dyd/
 52 Och koem dit Folk och Land til ære/ gafn och fryd.
 Och om jeg dig/ som du varst værd til/ skal berømme/
 Jeg Hafsens Dybe grund kand da langt før udtømme/
 Och meere gjør/ end om Jeg Himlens Stjerner tæl.
 56 Ja (kortelig) du varst dit Folckes anden Sjæl.
 Hvo kand saa føleløs och Marmor-hjertet findes/
 At hand din Majestæt maae Jo med taare mindes:
 [4] Ney/ ney: slet ingen her blant os kand være til/
 60 Hand Jo dit høye nafn med længsel prise vil.
 Den gandske Verden al den ære dig tildømte/
 Som Lykken hafde dig forlænt/ och os berømte/
 Som tiende dig. Men ah! at du saa snart och brat/
 64 Jmod forhaabning/ os och verden gafst goed nat.
 Din Engel reene Sjæl/ som vi kun her besvær'de/
 Den foer til bedre ro: Vi vaare dig ey værde.
 Du varst for Dydefuld: du varst for eye goed/
 68 Til her blant voris flock at skuide længre boed.
 For ringe Jorden var/ med Konge nafn och vælde.
 For ringe var alt det/ for verden høyt kand gjælde.
 For ringe vaare vi/ til at forskyldte det/
 72 Os bleef af dig beteed: Vor æfne var for slet.
 Dit værne-Land och hjem var Himlens Slot och Trone.
 Din rette løn och Skat var ærens Krands och Krone
 Blant de forløstes hob/ och store Kongers tal/
 76 Som altid skue Gud i Lifsens skønne sal.
 Der est du frydefuld/ och nyder ævig glæde:
 Den stund vi andre maae bekymres her och græde.
 Der triumpherer du/ och finder det for dig/
 80 Som ey kand siges ud af nogen dødelig.
 Det andet/ som var Jord/ til Jorden vi bestede/
 Med Haab/ at følge snart/ hvor til vi os berede.
 Dissmidlertjd dit nafn och høye lof omgaaer
 84 Blant alle Folk och Land/ saa længe Verden staaer.

[1]

[Den Cimbriske Nordens
 Frydeskrig
 ofver den Stoermægtigste och Høybaarne Koning
 Koning CHRJSTJAN
 den Femte/
 Konge til Danmark oc Norge/ de Wenders oc Gothers/ Hertug
 udi Slessvig/ Holsten/ Stormarn och Dytmersken/ Grefve udi
 Oldenborg och Delmenhorst/
 Der hans Majestet til sit Kongelige embede bleef
 Sallvet och indviet.]

- [2] SAA lader Himlen nu den glade dag oprinde
 Som voris Cimber Egn til ævig æres minde
 Maae skrifve billigen iblant de dages rad
 4 Hves nafn med pærle stil er sat paa gylden blad
 Det er den ædle dag, som lofver och tilsiger
 At al Lyksalighed i disse Nordens Riger
 Skal efter felgis ynsk och bøn roedfæste sig
 8 Och staae for os i vext och blomstres yndelig
 Hvo kand cy fatte Moed? hvo vilde sig ey glæde
 Naar hand fornemmer den paa Konge stoel och sæde
 Blant Jordens Hæfdinger och høye Kongers tal
 12 Som hand aest Himlens hjælp alt det adnyde skal
 O ædle Kongers æt o Potentaters Krone
 O stoere Christian hves Herredom och throne
 [3] Den u-forfalskte dyd har self lagt grundvol til
 16 Och Lykkens gunst, fra slect til anden fremme vil
 Den gyldne Phoebus med sin klare glands och lue
 Fremtræder præctelig paa Firmamentens bue
 Men du dit folkes Soel, med større majestet
 20 Bekronet træder frem, end nogen før har seet
 Hvad er din færd herojsk! hvor yndelig frembryder
 Din naadis hældighed! och dig din kroene pryder
 Som ingen Konge før i Danmarck har for dig
 24 Med slig en magt och ret paataget arvelig

- [4] Ey nogen uden Gud som er al visdoms Herre
 Har kronet dig med den: hvorfor hand och skal være
 Tilstede self hos dig med visdoms kraft och aand,
 28 Och dig med gode raad och anslag gaae til haand.
- [3] De rige steenes glands och pract som den med praler
 For alle Jordens Folk betegner och afmaler
 At dine dyders værd skal gjøre Dansken gavn
 32 Och skaffe dig et klart och herligt efter-nafn
- [4] Den dyrebare malm som den ved ildens lue
 Er gjort och drefven af, os gifver at beskue
 Dit hjertes trofasthed hvor paa dit Folk och Land
 36 J nødens haarde tid sig fast forlade kand.
 Din Konge Spjr och staf som er saa ret och lige
 Betegner at du vilt fra Retten aldrig vige
 Men dømme Landet med retfærdighed och see
 40 vel nøye til, at hver kand Low och lige skee
 Du med dit blanke Sverd ret som en aarlogs Kæmpe
 forsekrer os at du skalt deris vaaben dempe
 Som os paaføre vold, och est for os til strid,
 44 Trods hvem der er i mod, behjertet allen tid.
- [5] Det gylden æbles bold som och din haand bepryder
 Din Kongelige magt och herredom betyder
 Som rekker ofver Land och ofver sa[.]ten Sø
 48 Saa dig maac tjene self den sidste Thules Øe
 Din purpur røde dragt med Kroner stukken ofver
 Som du dig har i ført tilsiger fast och lofver
 At du til alle dem som under Kronen staae
 52 Vilt hafve Kjærlighed och brændendis attraa.
 Ved Salfvens ædle saft som ofver dig udgydes
 Dit milde hjertes art och egenskab udtydes,
 Som er, i mod en hver af os at lade see
 56 Din naades høye gunst, och miskundhed betee.
 Ja hvad mand seer paa dig och hvad som du begynder
 til Lykke tegner sig och frydelig forkynder
 At du med største lof och pris dit Fødeland
 60 Igen skalt føre til sin ærfælds værd och Stand
- [6] Dit ansigt lige ved en Engels ansigt lignes
 Och derfor af en hver tilbedes och velsignes

- Din munds befaling er ret dydens rette snoer
 64 Dit hjertes øyemerk er felgis fred och floor
 Hvo vil ey gladelig til Jorden need sig neye,
 For dig, som værdig varst, en gandske Jord at eye?
 Hvo vil ey dig ansee for Himlens Sendebud,
 68 Som Himlen ærer self, och kalder Jordens Gud?
 [7] Lad andre Rigers Folk, af fryct for magten, gjøre,
 Hvad dennem settes for, af den som de tilhøre,
 Din milde medfart os saa vel at lokke veed,
 72 At vi maa fryctede dig af idel kjærlighed.
 [6] Hvo skulde trettes ved hørsommelig at lyde
 Saa from en potentat, Hvem skulde det fortryde
 Saa stoer och priselig en Konges Helte moed
 76 at styrke troligen med eye lif och blood.
 Ja, gjerne, Ja: Hvad vj med samlet haand och stemme
 Din Naade svoret har, ret aldrig vi forglemme
 [7] Før skal den klare Soel i norden gange need
 80 End nogen skal af os modgaae sin troskabs eed
 Før skal vor salte Belt til aggerland omvendes
 Och striden Øresund i brand och lue tændes
 End Dansken glippe skal i noget af alt det
 84 Som hand dig skyldig er af arfve-plict och ret.
 O at din herlighed maa dag fra dag forfremmes
 Och al lyksalighed i din Palads fornemmes
 Blif mandelig, och saa som David, Seyer-rjg.
 88 Blif Salomon i magt, forstand och ære lig.
 [8] Vel vorde derfor dig, o Milde Landsens Fader,
 Som kongers Konge seli til Konning sallve Lader,
 Och hellige ved sin Prophet, hvis læbers oerd
 92 Hand ey tilstede skal, at felde need paa Joerd.
 Vel vorde dig, naar du dig i raadstuen finder.
 Vel vorde dig, naar du dit Kæmpe sverd opbinder.
 Vel vorde dig, naar du for os gaar ud och ind.
 96 Vel vorde dig, i hvad du fatter dig i Sind.
 Din største hjertens lyst er Enkens graad at spare
 Din mund er villig den betræ[n]gte vel at svare
 Din lyst er hjælperig at findes aldenstund
 100 Din haand i mod en hver er gafve-mild och rund.